

TEKEN BESTRIJDEN IS ONBEGONNEN WERK

- **Ecologie van teek is zeer complex**
- **Beheer van gastdierpopulaties heeft geen zin**

De kans op Lyme verkleinen door in te grijpen in de levensloop van de teek is ondoenlijk. Goede voorlichting is beter, concludeert promovendus Tim Hofmeester van Resource ecology.

Jaarlijks worden in Nederland ongeveer 25 duizend mensen besmet met *Borrelia burgdorferi*, een complex van bacteriën dat de ziekte van Lyme veroorzaakt en wordt overgedragen door teken. Hofmeester zocht naar de zwakke schakel in de levenscyclus van de teek, in de hoop dat die aanknopingspunten zou bieden voor bestrijding.

Maar die zwakke plek blijkt niet te vinden. Dat komt door de ingewikkelde levenscyclus van het beestje. De teek begint als larve, wordt dan een nimf en eindigt als adult die eitjes legt. In ieder stadium heeft de teek één bloedmaaltijd no-

dig. Tijdens die maaltijd vindt de besmetting plaats. En daar begint de moeilijkheid: larve, nimf en volwassen teek gebruiken elk verschillende gastheren. Larven voeden zich vooral op muizen en andere kleine zoogdieren, nimfen foerageren op vogels als zanglijster en merel, en herten en reeën zijn de belangrijkste gastheren voor adulten.

Hofmeester zette in diverse bosgebieden cameravallen uit om vast te stellen welke dieren – gastheren – er voorbijtrokken. Met sleepdoeken bracht hij het aantal teken in kaart en hij ving muizen om vast te stellen hoeveel teken ze bij zich droegen. Zijn resultaten laten zien dat de aanwezigheid van teken staat of valt met die van herten. 'In gebieden zonder herten is het aantal teken vrijwel nul. Maar meer herten betekent niet automatisch meer teken.' Verder blijkt dat de besmettingsgraad van teken sterk afhangt van het aantal teken per muis. 'Hoe meer teken een muis heeft, hoe groter de kans is op besmetting van de muis met Lyme en dus hoe groter de kans dat ook de larven die zich op

Een bosmuis met teken.

FOTO: TIM HOFMEESTER

die muis voeden, besmet zijn.'

Deze resultaten leveren volgens Hofmeester geen 'smoking gun' op. 'Als je één diersoort aanpakt, weet je niet wat er met de dichtheid van de andere gebeurt en of daardoor het risico op Lyme stijgt of daalt.' Hij adviseert daarom geen beheer toe te passen op dierpulaties, maar vooral goede voorlichting te geven. **GRK**